

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

KANCELARIA RADY MIASTA KRAKOWA SEKRETARIAT	
wpłynęło dnia:	2023 -03- 08
Nr	
Podpis	

w sprawie skargi na działanie Straży Miejskiej Miasta Krakowa

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.) Rada Miasta Krakowa uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę (...) na działanie Straży Miejskiej Miasta Krakowa opisane w treści przedmiotowej skargi.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W imieniu Komisji

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skarg rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Prezydenta Miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Zgodnie z art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, na podstawie którego rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji, przedkłada się Radzie Miasta Krakowa projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia przedmiotowej skargi. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Krakowa proponuje uznać skargę za niezasadną, uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do projektu uchwały.

Skarga (...) na działania Straży Miejskiej Miasta Krakowa w kwestii nieprzestrzegania przepisów prawa z zakresu Kodeksu wykroczeń oraz nadużyć, zarówno przez Kierownictwo, jak i podległych pracowników, została przekazana Radzie Miasta Krakowa przez Małopolski Urząd Wojewódzki w Krakowie pismem OK-I. 1411. 112.2022 z 9 grudnia 2022 r., a następnie uzupełniona pismami z 27 grudnia 2022 r. oraz 9 stycznia 2023 r. przekazującymi kolejną korespondencję Skarżącego.

Komendant Straży Miejskiej Miasta Krakowa udzielając wyjaśnień poinformował, że w dniu 5 września 2022 r. około godz. 17:51 do Straży Miejskiej Miasta Krakowa wpłynęło telefoniczne zgłoszenie, dotyczące pojazdów nieuprawnionych (bez identyfikatora), pozostawionych na postój na parkingu przeznaczonym dla mieszkańców bloku zlokalizowanego na os. II Pułku Lotniczego 19 w Krakowie. Skierowany na miejsce patrol w godz. 20:50 - 21:15 stwierdził 9 pojazdów bez uwidocznionego identyfikatora za szybą, parkujących w miejscu oznakowanym znakiem D-18 „parking” z umieszczoną pod nim tabliczką o treści, cyt.: „Wyłącznie dla pojazdów mieszkańców os. 2 Pułku Lotniczego 19 posiadających identyfikator wydany przez S. M. „Czyżyny””. Czynności służbowe funkcjonariuszy zostały zakończone poprzez umieszczenie za wycieraczkami pojazdów: w 6 przypadkach druków Informacji, natomiast w 3 przypadkach Wezwań, obligujących kierujących do stawiennictwa w siedzibie Straży i wyjaśnienia powodów zaparkowania pojazdu w sposób niezgodny z przepisami. Jednym z pojazdów, za wycieraczką którego umieszczono Wezwanie był samochód marki Nissan. Z zebranej dokumentacji wynika, iż stawiennictwo kierującego wskazanego pojazdu nie nastąpiło, tym samym w sprawie wszczęto czynności wyjaśniające, zarejestrowane pod sygnaturą ST.OIII.441.1036.2022. Po ustaleniu w SI CEPIK danych właścicieli pojazdu, którymi okazali się być Skarżący i jego żona, do kobiety skierowano za pośrednictwem operatora pocztowego datowane na dzień 14 października 2022 r. wezwanie do stawiennictwa w charakterze świadka wyznaczając termin stawiennictwa w dniu 4 listopada 2022 r. o godz. 9:30 w siedzibie Straży Miejskiej Miasta Krakowa przy os. Centrum C 9. W treści dokumentu zaznaczono, iż stawiennictwo jest związane z ujawnionym przez funkcjonariusza wykroczeniem określonym w art. 92 § 1 Kodeksu wykroczeń, polegającym na postoju pojazdu marki Nissan w miejscu obowiązywania znaku drogowego D-18-„parking” z tabl. „Wyłącznie dla pojazdów mieszkańców os. 2 Pułku Lotniczego 19 posiadających identyfikator wydany przez S.M. „Czyżyny””, co stwierdzono w Krakowie na os. 2 Pułku Lotniczego 19 w dniu 5 września 2022 r. o godz. 20:57. Przedmiotowe wezwanie zawierało także druki, umożliwiające złożenie deklaracji dotyczącej użytkowania pojazdu w określonym czasie i miejscu w drodze nadesłania oświadczenia, bez konieczności stawiennictwa w siedzibie Straży Miejskiej i ponoszenia z tego tytułu dodatkowych niedogodności, a także informację dotyczącą obowiązkowego stawiennictwa oraz stosowne pouczenia związane z ewentualnym niestawiennictwem. Przesyłka pocztowa doręczona prawidłowo w dniu 19 października 2022r., została odebrana przez Skarżącego, jednakże kobieta nie stawiła się w wyznaczonym terminie.

W dniu 2 listopada 2022 r. w Straży odnotowano wpływ korespondencji przesłanej przez Skarżącego za pośrednictwem Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP). Skarżący wskazał w niej, iż „niezmiennie” ma ważność załączony dokument z dnia 14 maja 2021 r. oraz wskazany w jego treści wyrok sądu. Ponadto wskazał adres elektroniczny do korespondencji oraz zaznaczył, że nie odbiera pism awizowanych dostarczanych za pośrednictwem Poczty Polskiej.

Wspomniany wyżej dokument to skan druku oświadczenia do sprawy o sygn. ST.OIII.441.87.2021, którego wpływ odnotowano w Straży w dniu 14 maja 2021 r., zawierający wskazanie ze strony żony Skarżącego na osobę Skarżącego, jako osobę użytkującą pojazd marki Nissan w dniu 21 stycznia 2021 r. około godz. 22:15.

Małżonka Skarżącego odstąpiła od przekazania danych męża, poprzestając na adnotacji na formularzu o treści, cyt.: „Dane w sprawie sądowej II W1701/18/N”.

10 listopada 2022 r. do Skarżącego skierowano wezwanie do stawiennictwa w charakterze świadka na dzień 30 listopada 2022 r. o godz. 12:30 w siedzibie Straży na os. Centrum C 9. W treści wezwania podkreślono, iż stawiennictwo w charakterze świadka jest obowiązkowe. Korespondencja została skierowana do mężczyzny za pośrednictwem operatora pocztowego. Przesyłka powróciła do Straży, jako nie podjęta w terminie przez adresata, pomimo dwukrotnego awizowania. Jednocześnie w odpowiedzi na pismo z dnia 2 listopada 2022 r. w dniu 16 listopada 2022 r. do Skarżącego (za pośrednictwem ePUAP) przesłano pismo w treści którego poinformowano mężczyznę, że Oddział III Nowa Huta Straży Miejskiej Miasta Krakowa prowadzi czynności wyjaśniające dotyczące wykroczenia określonego w art.92 § 1 Kodeksu wykroczeń, polegającego na postoju bez wymaganego identyfikatora pojazdu marki Nissan w miejscu obowiązywania znaku drogowego D-18 „parking” z tabliczką „wyłącznie dla pojazdów mieszkańców os. 2 Pułku Lotniczego 19, posiadających identyfikator wydany przez S.M. „Czyżyny””, co stwierdzono w dniu 5 września 2022 r. o godz. 20:57 w Krakowie na os. 2 Pułku Lotniczego 19.

Dodano także, iż zgodnie z art. 131 § 1 Kodeksu postępowania karnego, za pośrednictwem Poczty Polskiej, zostało wysłane do Skarżącego wezwanie w charakterze świadka.

W dniu 20 listopada 2022 r. do Straży wpłynęła drogą elektroniczną (ePUAP) korespondencja Skarżącego, w treści której mężczyzna zarzucił strażnikom bezpodstawne wzywanie go i brak uprawnień w tym zakresie, nękanie i usiłowanie wyłudzenia oraz wskazał, że oczekuje z tego powodu zadośćuczynienia. Mężczyzna przekazał ponadto, że 2 listopada 2022 r. jedynie „z uprzejmości i dla świętego spokoju oraz ze względu na zdrowie żony i swoje”, ponownie przesłał wcześniejsze cyt.: „zapytanie quizowe zabronione przez TK”. W zakończeniu zwrócił się o poinformowanie o konsekwencjach służbowych w stosunku do podległych pracowników za ich bezprawne działanie i przekroczenia uprawnień w sprawach o sygn. II W 1701/18 oraz IV Ka 1243722, będących w jego opinii jawną obrazą prawa i definitywnym zakończeniem łamania prawa przez strażników.

Skarżący oświadczył ponadto, że nie popełnił nigdy żadnego czynu zabronionego, jaki usiłuje mu się wmówić, co jest w jego opinii karalnym pomówieniem.

W dniu 7 grudnia 2022 r. funkcjonariusze Oddziału III Nowa Huta udali się osobiście pod adres zamieszkania Skarżącego, celem doręczenia wezwania w charakterze świadka. Wezwanie dotyczyło kilku, bieżąco prowadzonych przez jednostkę spraw, dotyczących wykroczeń, polegających na niestosowaniu się przez kierującego pojazdem marki Nissan (brak wymaganego identyfikatora) do znaku drogowego D-18 „parking” z umieszczoną pod znakiem tabliczką o treści „Wyłącznie dla pojazdów mieszkańców os. 2 Pułku Lotniczego 19 posiadających identyfikator wydany przez S.M. Czyżyny”, stwierdzonych przez funkcjonariuszy w dniach: 10 stycznia 2022 r. około godz. 20:45 (czynności prowadzone pod sygn. ST.OIII.441.57.2022), 13 lutego 2022 r. około godz. 23:39 (czynności prowadzone pod sygn. ST.OIII.441.190.2022), 26 kwietnia 2022 r. około godz. 8:35 (czynności prowadzone pod sygn. ST.OIII.441.519.2022), 28 kwietnia 2022 r. około godz. 2:25 (czynności prowadzone pod sygn. ST.OIII.441.528.2022), 30 maja 2022 r. około godz. 23:25 (czynności prowadzone pod sygn. ST.OIII.441.675.2022) oraz 5 września 2022 r. około godz. 20:57 (czynności prowadzone pod sygn. ST.OIII.441.1036.2022) w Krakowie na os. 2 Pułku Lotniczego nr 19. Drzwi otworzył osobiście Skarżący, znany jednej z funkcjonariuszek - mężczyzna mimo poinformowania o terminie stawiennictwa w charakterze świadka (na dzień 29 grudnia 2022 r. godz. 12:00) nie podjął rozmowy i bez słowa zamknął drzwi.

Am

8 grudnia 2022 r. za pośrednictwem platformy ePUAP do wiadomości krakowskiej jednostki Straży wpłynęła korespondencja Skarżącego, zawierająca pismo adresowane do Wojewody Małopolskiego (tożsame z pismem przesłanym do jednostki w dniu 22 grudnia 2022 r. w korespondencji Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Krakowa o sygn. BR-03.1510.44.2022). Także 8 grudnia 2022 r. drogą elektroniczną (ePUAP) do jednostki wpłynęła kolejna wiadomość od Skarżącego opisana, jako ciąg dalszy złożonego zawiadomienia (skargi) z 2 listopada 2022 r.

Skarżący zażądał natychmiastowego udokumentowania prawnego, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 9 grudnia 2022 r., na jakiej podstawie prawnej Zastępca Komendanta podpisał się pod informacją o stwierdzonym wykroczeniu oraz podania, kto zgłosił straży zdarzenie, polegające na parkowaniu pojazdu, jako wykroczenie. Ponadto wnoszący w treści wystąpienia wskazał, iż domaga się natychmiastowego zaprzestania nękania, pomawiania oraz usiłowania wyłudzenia spowodowanych m. in. poprzez brak nadzoru nad podwładnymi. Wysunął także żądanie zadośćuczynienia oraz podkreślił, że brak reakcji w wymienionym powyżej terminie, uzna za przyznanie się do winy i akceptację przedstawionych żądań.

12 grudnia 2022 r. za pośrednictwem platformy ePUAP, skierowano do Skarżącego pismo, będące odpowiedzią na korespondencję z dnia 8 grudnia 2022 r., dotyczące kwestii prowadzonych czynności wyjaśniających. Poinformowano, że Straż Miejska Oddział III Nowa Huta z siedzibą w Krakowie na os. Centrum C 9 prowadzi czynności wyjaśniające w sprawie wykroczeń określonych w art. 92 § 1 Kodeksu wykroczeń, polegających na nieuprawnionym postoju pojazdu marki Nissan w miejscu obowiązywania znaku drogowego D-18 „parking” z tabliczką o treści: „Wyłącznie dla pojazdów mieszkańców os. 2 Pułku Lotniczego 19 posiadających identyfikator wydany przez S.M. „Czyżyny””, co stwierdzono w Krakowie na os. 2 Pułku Lotniczego 19 w dniach: 10 stycznia 2022 r. około godz. 20:45, w dniu 13 lutego 2022 r. około godz. 23:39, w dniu 26 kwietnia 2022 r. około godz. 8:35, 28 kwietnia 2022 r. około godz. 2:25, 30 maja 2022 r. około godz. 23:25 oraz 5 września 2022 r. o godz. 20:57. W treści pisma wskazano na uprawnienia funkcjonariuszy do prowadzenia kontroli ruchu drogowego, jak również przekazano informacje na temat zrealizowanych do momentu sporządzenia pisma czynności wyjaśniających.

W nawiązaniu do przytoczonych w piśmie z dnia 8 grudnia 2022 r. spraw o sygn. akt II W 1701/18 oraz IV Ka 1243/22 wskazano, iż sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu, powołano się na zasadę tzw. samodzielności jurysdykcyjnej sądów karnych (art. 8 § 1 Kpk). Zaznaczono, iż przepis ten wskazuje na brak związania sądu karnego innym orzeczeniem sądu karnego, podkreślając konieczność dokonywania samodzielnych ustaleń wolnych od wyrobionego poglądu na daną sprawę. W zakończeniu pisma poinformowano również, że po dokonanej analizie prowadzonych czynności wyjaśniających w przedmiotowych, wskazanych powyżej, sprawach nie stwierdzono nieprawidłowości w działaniach strażników miejskich.

W dniu 13 grudnia 2022 r. za pośrednictwem operatora pocztowego skierowano do małżonki Skarżącego wezwanie w charakterze świadka na dzień 3 stycznia 2023 r. na godz. 12:00. W treści wezwania zaznaczono, iż stawiennictwo jest obowiązkowe. Do korespondencji załączono także Postanowienie o nałożeniu I kary porządkowej w kwocie 500 zł na świadka (żonę Skarżącego). W uzasadnieniu wskazano, iż kobieta wzywana w charakterze świadka, po prawidłowym doręczeniu wezwania w dniu 19 października 2022 r., nie stawiła się w wyznaczonym terminie i faktu tego nie usprawiedliwiła.

13 grudnia 2022 r. do straży wpłynęła za pośrednictwem ePUAP korespondencja Skarżącego zatytułowana „Wezwanie do zapłaty i doprowadzenia do praworządności w sm”, adresowana do Zastępcy Komendanta. Wnoszący wskazał w treści pisma, iż w związku z przyznaniem się Zastępcy Komendanta do winy z końcem dnia 9 grudnia 2022 r., wzywa do dobrowolnego zadośćuczynienia w wysokości 3 000 zł w terminie do 15 grudnia 2022 r.

wpłaconych na podany numer konta. Mężczyzna zastrzegł jednocześnie, że jeżeli w tym samym nieprzekraczalnym terminie nie otrzyma informacji o zastosowanych działaniach w stosunku do podległych strażników, którzy w jego opinii złamali prawo, jako decyzji przysłanej do niego, podpisanej sprawdzalnym kwalifikowanym podpisem elektronicznym wraz z zadośćuczynieniem, podana kwota będzie zwiększana za każdy dzień opóźnienia o 500 zł, aż do skutku i do zaprowadzenia praworządności w straży, oraz do czasu orzeczenia ostatecznej wysokości przez sąd.

14 grudnia 2022 r., w odpowiedzi przesłano za pośrednictwem platformy ePUAP informację, o podtrzymaniu stanowiska zawartego w korespondencji z dnia 12 grudnia 2022 r. Zaznaczono, że pismo to stanowi ostateczną odpowiedź w sprawie.

16 grudnia 2022 r. odnotowano wpływ korespondencji Skarżącego zatytułowanej „Skarga Cd. skanu otrzymanych skanów kser”.

Skarżący we wstępie zawarł wywód na temat czynu zabronionego, w sprawie którego realizowane są czynności wyjawiające. Odnosząc się do wezwania mężczyzny w charakterze świadka w dniu 7 grudnia 2022 r. wskazał, iż nie otrzymał żadnego dokumentu i nic mu na ten temat nie wiadomo. Zarzucił wysłanie strażników w czasie pandemii, co w opinii wnoszącego miało zagrozić m. in. jego zdrowiu i życiu. Skarżący przypomniał, że już był przesłuchiwany jako świadek, a powtórne wzywianie po prawomocnym wyroku uniewinniającym, w jego opinii, dokładnie w takiej samej sprawie, z samej mocy prawa jest niedopuszczalne.

Skarżący zarzucił Zastępcy Komendanta brak udowodnienia faktu popełnienia wykroczenia oraz znajomości przepisów prawa, wskazując na próbę wyłudzenia nienależnych kwot. Ponadto sformułował zarzut braku odpowiedzi na złożoną skargę dotyczącą konsekwencji w stosunku do podwładnych oraz zaznaczył, że takowej odpowiedzi oczekuje. Wedle wyrażonego przez Skarżącego stanowiska, pismo z dnia 12 grudnia 2022 r. „elektroniczne ksero” nie może, ani nie przedstawia żadnego stanowiska zgodnie z orzecznictwem sądów. Skarżący zarzucił także, brak użycia sprawdzalnego podpisu elektronicznego. Do pisma Skarżący załączył kartę informacyjną leczenia szpitalnego z dnia 7 sierpnia 2009 r.

16 grudnia 2022 r. odnotowano wpływ kolejnego pisma Skarżącego, przesłanego za pośrednictwem ePUAP. W jego treści zwrócił się, niezależnie od wezwania o zapłatę zadośćuczynienia, o umorzenie sprawy parkowania i powiadomienie go o tym, zaznaczając jednocześnie, że każda próba wzywania w charakterze świadka w sprawie nie będącej wykroczeniem stwierdzonym prawomocnym wyrokiem sądu stanowi przestępstwo umyślne przekroczenia uprawnień przez Zastępcę Komendanta na szkodę wnoszącego poprzez złamanie zasady domniemania niewinności. Jednocześnie Skarżący zastrzegł, że jeżeli umorzenie nastąpi do 20 grudnia 2022 r. to ograniczy on zwiększanie wysokości zadośćuczynienia.

Skarżący wskazał, iż kierowana korespondencja została wysłana także do wiadomości Prokuratury Krajowej oraz Prokuratury Rejonowej w Nowej Hucie, jako dotycząca sprawy o sygn. akt II W 1681/21/N, zgłoszonej prokuraturze przez Sąd Rejonowy w Nowej Hucie 10 czerwca 2022 r. jako dodatkowe zgłoszenie. Dodał ponadto, iż wymienione pismo nie zawierało wymaganych przez prawo pouczeń o prawach podejrzanego, obwinionego i świadka, do czego organ był zobowiązany zgodnie z art. 16 kpk § 1 i 2 i związku z art. 8 kpow. Wskazał, że wzywany nie może zostać ukarany, ani mandatem, ani grzywną, ani karą porządkową, oraz skierowaniem sprawy do sądu, gdyż nie może ponosić ujemnych skutków procesowych. Podkreślił, że pismo stanowi usiłowanie popełnienia przestępstwa oszustwa (art. 286 § 1 kk) na jego szkodę (próba doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd, co może wiązać się z osiągnięciem korzyści majątkowych). Zaznaczył, że z tym wiąże się przestępstwo z art. 235 kk, „wrobienia w odpowiedzialność karną”, gdy skutek podstępu, zastraszenia, czy manipulacji doprowadza się wezwanego do poniesienia odpowiedzialności karnej za fałszywe oskarżenie.

W dniu 17 grudnia 2022 r. w krakowskiej jednostce Straży odnotowano wpływ korespondencji nadesłanej przez Skarżącego, adresowanej do Zastępcy Komendanta, zatytułowanej cyt.: „Wezwanie do zaprzestania przez Pana i organ reprezentowany przez Pana, naruszania prawa poprzez bezpodstawne nazywanie opisanego w pana piśmie wydarzenia – wykroczeniem”. Wnoszący w treści wystąpienia podważył zasadność wzywania go w sprawie ujawnionego wykroczenia, jak również sformułował zarzuty dotyczące łamania prawa przez Zastępcę Komendanta, polegające na dalszym twierdzeniu, iż czyn zabroniony faktycznie zaistniał.

W odpowiedzi na pismo z dnia 16 grudnia 2022 r. (wniosek dotyczący zakończenia prowadzonych czynności wyjaśniających w sprawie o wykroczenie), za pośrednictwem skrzynki ePUAP w dniu 20 grudnia 2022 r. skierowano do Skarżącego pismo zawierające informację, iż przedmiotowy wniosek może zostać rozpatrzony po uzyskaniu przez mężczyznę identyfikatora uprawniającego do parkowania wydanego przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Czyżyny” oraz przesłaniu jego skanu/kserokopii do Straży Miejskiej Miasta Krakowa.

20 grudnia 2022 r. Skarżący skierował do Straży pismo zatytułowane cyt. „decyzja”. W jego treści, odnosząc się do pisma ST.OIII.441.1036.2022 z dnia 20 grudnia 2022 r. wskazał, iż zawarta w korespondencji propozycja nosi znamiona szantażu. Dodatkowo mężczyzna zarzucił brak podania podstaw prawnych „propozycji”, do czego w opinii wnoszącego jest zobowiązany obowiązującym prawem. W dalszej części pisma wskazał na brak prawnego umocowania identyfikatorów wydawanych przez spółdzielnię mieszkaniową, która nie ma uprawnień do wieszania nieznanych, a więc nielegalnych w rozumieniu rozporządzenia ministra tabliczek pod znakiem. Dodatkowo zaznaczył, iż brak posiadania identyfikatora nie wynika z jego złej woli, a jedynie z nieprzestrzegania przepisów przez wprowadzających bezprawnie zmiany dotyczące parkowania z identyfikatorem, domagając się w celu wydania identyfikatora, pisemnych informacji, do posiadania których nie mają prawa. W dalszej części wskazał na wcześniej wydane wyroki i bezcelowe i bezpodstawne, w związku z tym faktem, prowadzenie dalszych czynności wyjaśniających. W zakończeniu wskazał, iż oczekuje umorzenia postępowania.

Wedle adnotacji pismo zostało skierowane do wiadomości Wojewody Małopolskiego oraz Prokuratury Rejonowej w Nowej Hucie. Do korespondencji Skarżący załączył skany: wniosku o wydanie identyfikatora z dnia 4 marca 2016 r. oraz wniosku o nadanie uprawnień do szlabanu parkingowego oraz oświadczenia wydanego przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Czyżyny” dotyczącego braku złożenia wniosku o wydania identyfikatora oraz złożenia wniosku o nadanie uprawnień do szlabanu parkingowego.

26 grudnia 2022 r. do Straży wpłynęło za pośrednictwem (ePUAP) kolejne pismo Skarżącego w którym poinformował, iż brak decyzji o umorzeniu sprawy, o której mowa w przysłanym drogą elektroniczną skanie pisma z dnia 16 listopada 2022 r. o sygn. ST.OIII.441.1036.2022, przyjmuje, jako jej umorzenie z samej mocy prawa z dniem wezwania, na podstawie art. 5 par. 1 Kpow. w związku z prawomocnymi wyrokami uniewinniającymi, jakie zapadły w sprawach sygn. akt II W 1701/18 i IV Ka 1243/22. Skarżący zaznaczył, iż powyższy fakt nie kończy sprawy obraży jego osoby i żony sformułowanymi insynuacjami. Korespondencja została, zgodnie z adnotacjami przekazana także do wiadomości Wojewody Małopolskiego oraz Prokuratury Rejonowej Kraków Nowa Huta. Do pisma załączono korespondencję Skarżącego kierowaną do Straży 16 grudnia 2022 r. oraz otrzymane z jednostki pismo o sygn. ST.OIII.441.1036.2022 z dnia 16 listopada 2022 r., będące odpowiedzią na korespondencję z dnia 2 listopada 2022 r.

W dniu 3 stycznia 2023 r. do siedziby Straży zlokalizowanej na os. Centrum C 9 w Krakowie stawiła się, w charakterze świadka, żona Skarżącego. Kobieta w toku czynności przekazała, iż jest współwłaścicielką pojazdu marki Nissan. posiada prawo jazdy i czasem jeździ tym pojazdem. Kobieta zaznaczyła, że nie posiada identyfikatora uprawniającego do zatrzymania wyżej wymienionego pojazdu w miejscu obowiązywania znaku drogowego D-18

„parking” z tabliczką o treści: „Wyłącznie dla pojazdów mieszkańców os. II Pułku Lotniczego 19 posiadających identyfikator wydany przez Spółdzielnię Mieszkaniową Czyżyny””. Przekazała, że w 2016 r. jej mąż złożył wniosek o wydanie identyfikatora uprawniającego do parkowania na os. II Pułku Lotniczego 19 w Krakowie do Spółdzielni Mieszkaniowej Czyżyny, jednak identyfikator nie został wydany. Kobieta przekazała także, że 28 października 2019 r. złożyli wraz z mężem pismo o wydanie numeru do otwierania szlabanu parkingowego przy wjeździe pod wymieniony blok, i taki numer otrzymali - po wybraniu telefonicznie podanego numeru szlaban się otwiera i jest możliwość wjazdu pod blok, w którym mieszkają. Kobieta oświadczyła ponadto, że nie pamięta, czy to ona zaparkowała pojazd Nissan na os. 2 Pułku Lotniczego 19, kiedy to zostały ujawnione wykroczenia w dniach 10.01.2022 r. około godz. 20:45, w dniu 13.02.2022 r. około godziny 23:39, w dniu 26.04.2022 r. ok. godz. 8:35, w dniu 28.04.2022 r. około godz. 2:25, w dniu 30.05.2022 r. ok. godz. 23:35; w dniu 05.09.2022 r. ok. godz. 20:57. Dodała, iż oprócz niej pojazdem jeździ jej mąż. Zaznaczyła także, że nie pamięta, czy oprócz niej i jej męża jeszcze ktoś inny jeździ tym pojazdem.

30 grudnia 2022 r. za pośrednictwem ePUAP, w odpowiedzi na przesłaną 26 grudnia 2022 r. przez Skarżącego korespondencję, przekazano pisemną informację, iż czynności wyjaśniające w sprawach o wykroczenia to czynności podejmowane z urzędu przez organy ścigania przed wszczęciem postępowania, które uregulowane zostały w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Zaznaczono, że przepisy przedmiotowej ustawy nie przewidują na tym etapie wydania postanowienia o umorzeniu postępowania. Wskazano, że dopiero po skierowaniu przez oskarżyciela publicznego wniosku o ukaranie prezes sądu, wszczynając postępowanie zarządzeniem, kieruje sprawę do rozpoznania na rozprawie lub na posiedzeniu albo - w razie stwierdzenia okoliczności wyłączających postępowanie lub wskazanych w art. 61 § 1 kpw - orzekając jednoosobowo, odmawia wszczęcia postępowania.

W razie stwierdzenia okoliczności wyłączających orzekanie po wszczęciu postępowania, sąd wydaje postanowienie o jego umorzeniu, a jeżeli rozpoczęto już przewód sądowy - wyrok o umorzeniu postępowania. Podkreślono także, że czynności wyjaśniające pełnią podobną rolę do dochodzenia w sprawach o przestępstwa, ale nie są etapem (stadium) postępowania i ich cele są węższe niż te wynikające z Kodeksu postępowania karnego. W zakończeniu przekazano, iż na etapie prowadzonych czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia brak jest możliwości prawnych wydania postanowienia o umorzeniu postępowania.

W dniu 5 stycznia 2023 r. do Skarżącego skierowano wezwanie do stawienia w charakterze świadka na dzień 23 stycznia 2023 r. na godz. 15:00, w sprawie dotyczącej zdarzeń, polegających na niestosowaniu się do znaku drogowego D-18 „parking” z umieszczoną pod znakiem tabliczką o treści „Wyłącznie dla pojazdów mieszkańców os. 2 Pułku Lotniczego 19 posiadających identyfikator wydany przez S.M. Czyżyny””, przez kierującego pojazdem marki Nissan, co stwierdzono w dniu 10.01.2022 r. około godz. 20.45, w dniu 13.02.2022 r. około godz. 23.39, w dniu 26.04.2022 r. około godz. 8.35, w dniu 28.04.2022 r. około godz. 2.25; w dniu 30.05.2022 r. około godz. 23:25 oraz w dniu 05.09.2022 r. ok. godz. 20:57 w Krakowie na os. II Pułku Lotniczego nr 19. W piśmie zaznaczono, że stawienie jest obowiązkowe. Wraz z wezwaniem do mężczyzny przesłano postanowienie o nałożeniu I kary porządkowej w kwocie 1000 zł. W treści uzasadnienia przedmiotowego postanowienia wskazano, iż mężczyznę wezwano w charakterze świadka z terminem stawienia na dzień 29.12.2022 r. o godz. 12.00 w siedzibie Straży Miejskiej Miasta Krakowa na os. Centrum C 9 w Krakowie. Zaznaczono, że w dniu 7 grudnia 2022 r. strażnik miejski podjęła próbę doręczenia wezwania w charakterze świadka dla Skarżącego w miejscu jego zamieszkania. Skarżący został poinformowany o miejscu i wyznaczonym terminie stawienia oraz o skutkach

niestawiennictwa na wezwanie w charakterze świadka, jednak odmówił przyjęcia ww. wezwania w charakterze świadka.

Na podstawie art. 38 kpw w zw. z art. 136 § 1 kpk, wezwanie uznano za doręczone. Mężczyzna nie stawił się w wyznaczonym terminie, a faktu tego nie usprawiedliwił.

Komendant Straży Miejskiej Miasta Krakowa zaznaczył, iż aktualnie prowadzone czynności wyjaśniające, odnoszą się do wykroczeń, polegających na niestosowaniu się przez kierującego pojazdem marki Nissan (brak wymaganego identyfikatora) do znaku drogowego D-18 „parking” z umieszczoną pod znakiem tabliczką o treści „Wyłącznie dla pojazdów mieszkańców os. II Pułku Lotniczego 19 posiadających identyfikator wydany przez S.M. Czyżyny””, stwierdzonych przez funkcjonariuszy w dniach: 10 stycznia 2022 r. około godz. 20:45, 13 lutego 2022 r. około godz. 23:39, 26 kwietnia 2022 r. około godz. 8:35, 28 kwietnia 2022 r. około godz. 2:25, 30 maja 2022 r. około godz. 23:25 oraz 5 września 2022 r. około godz. 20:57 w Krakowie na os. 2 Pułku Lotniczego nr 19, natomiast przywoływane przez Skarżącego w kierowanej korespondencji sygnatury postępowań sądowych, dotyczą czynów zabronionych popełnionych uprzednio oraz wyroków, które zapadły w przedmiotowych sprawach. Sygn. akt II W 1701/18/N odnosi się do wniosków o ukaranie, obejmujących sprawy o sygn. ST.OIII.517-1285/17 oraz ST.OIII.517-1632/17 (dot. odpowiednio nieuprawnionego postoju pojazdu marki Nissan w dniach 11 września 2017 r. oraz 24 października 2017 r. w rejonie os. II Pułku Lotniczego 19), wysłanych do Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie w dniu 13 sierpnia 2018 r.

W przedmiotowej sprawie, w dniu 20 grudnia 2018 r. podczas rozprawy przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie świadek (żona obwinionego), uprzednio przesłuchana na etapie czynności wyjaśniających, korzystając z możliwości, jakie daje art. 183 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, odmówiła składania zeznań. Sąd nie mógł wykorzystać wcześniej złożonego przez kobietę zeznania, będącego jedynym dowodem w sprawie, z którego wynikało, że sprawcą wykroczenia był Skarżący. Tym samym Sąd dał wiarę wyjaśnieniom Skarżącego, nieprzyznającego się do winy, którego wyjaśnienia nie zostały w żaden sposób podważone, jak również dał wiarę słuchanym w postępowaniu świadkom ze strony Straży Miejskiej Miasta Krakowa, obdarzając je walorem wiarygodności.

Niemniej jednak finalnie w sprawie nie zostało ustalone, kto w dniach objętych zarzutem zaparkował pojazd i z tego powodu, zdaniem Sądu, należało obwinionego od zarzucanych mu czynów uniewinnić.

Sprawa prowadzona pod sygnaturą akt IV Ka 1243/22, dotyczy natomiast postępowań zarejestrowanych w Straży pod sygn. ST.OIII.441.87.2021 oraz ST.OIII.441.563.2021 (obejmujących stwierdzone wykroczenia odpowiednio w dniach 21 stycznia 2021 r. o godz. 22:15 oraz 7 czerwca 2021 r. o godz. 23:15 w rejonie os. II Pułku Lotniczego 19), wysłanych do Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie w dniu 18 listopada 2021 r.

W toku czynności wyjaśniających nie ustalono sprawcy wykroczenia z art. 92 § 1 Kw, natomiast w związku ze skierowanym wnioskiem o ukaranie, dotyczącym odmowy wskazania komu Skarżący powierzył, jako użytkownik pojazd marki Nissan do kierowania lub używania, a którym to pojazdem popełniono wykroczenia w ruchu drogowym w czasie i miejscu wskazanym powyżej, Sąd wyrokiem o sygn. akt IV Ka 1243/22 z dnia 3 października 2022 r. uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, iż w sprawach prowadzonych pod sygnaturami akt II W 1701/18/N oraz IV Ka 1243/22 zostały wydane prawomocne wyroki, których krakowska jednostka Straży nie kwestionuje, a prowadzone obecnie czynności wyjaśniające dotyczą innych zdarzeń. Tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, iż aktualnie realizowane przez Straż Miejską Miasta Krakowa działania, dotyczą tych samych czynów zabronionych, które zostały już uprzednio osądzone.

Ustosunkowując się do zastrzeżeń Skarżącego, w treści których wskazuje na brak podstawy prawnej do ukarania w związku z zarzucanymi wykroczeniami Komendant Straży

Miejskiej Miasta Krakowa poinformował, iż miejsce, gdzie ujawniany był zaparkowany pojazd Skarżącego jest oznakowane za pomocą znaku D-18 „parking” z osobną tabliczką, zawierającą napis o treści cyt.: „Wyłącznie dla pojazdów mieszkańców os. 2 Pułku Lotniczego 19 posiadających identyfikator wydany przez S.M. Czyżyny””, ograniczającą możliwość korzystania z miejsc parkingowych (miejsca te dedykowane są, zgodnie z wyrażoną na oznakowaniu wolą zarządcy, wyłącznie dla pojazdów tych mieszkańców, którzy posiadają identyfikator wydany przez spółdzielnię mieszkaniową).

Należy wskazać, iż zgodnie z treścią § 2 pkt. 4 rozporządzenia z dnia 31 lipca 2002 r. Ministra Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie znaków i sygnałów drogowych, napis lub symbol umieszczony na tabliczce pod znakiem drogowym stanowi integralną część znaku. Natomiast wedle § 2 pkt. 4a wymienionego aktu prawnego napis podany na tabliczce może określać okres obowiązywania znaku, okres wyłączenia określonego tabliczką uczestnika ruchu lub rodzaju pojazdu, uczestnika ruchu, część drogi lub rodzaj pojazdu, których znak dotyczy albo nie dotyczy.

Tym samym opisany powyżej sposób oznakowania zastosowany przez zarządcę terenu, znajduje uzasadnienie w obowiązujących przepisach i umożliwia podjęcie czynności służbowych w związku ze stwierdzeniem wykroczenia stypizowanego w art. 92 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń.

Komendant Straży Miejskiej Miasta Krakowa poinformował, iż w toku uprzednio prowadzonych czynności wyjaśniających, w dniu 4 grudnia 2017 r., do Skarżącego skierowano pismo przekazujące powyżej przedstawione ustalenia, dodając również, iż zgodnie z treścią art. 10 ust. 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, spółdzielnia mieszkaniowa ma prawo do umieszczenia znaków drogowych na terenie którym zarządza, w związku z czym należy przyjąć, iż oznakowanie w przedmiotowym miejscu jest prawidłowe.

Odnosząc się do zastrzeżeń sformułowanych przez Skarżącego w zakresie zarzutów kwestionujących uprawnienia do podejmowania czynności wyjaśniających, zmierzających do ustalenia, czy istnieją podstawy do wystąpienia z wnioskiem o ukaranie oraz zebrania danych niezbędnych do sporządzenia takiego wniosku, Komendant Straży Miejskiej poinformował, iż uprawnienia strażników wynikają z art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (strażnik wykonując zadania, o których mowa w art. 10 i 11 wymienionej ustawy, ma prawo do dokonywania czynności wyjaśniających, kierowania wniosków o ukaranie do sądu, oskarżania przed sądem i wnoszenia środków odwoławczych - w trybie i zakresie określonych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia).

Natomiast o możliwości prowadzenia czynności wyjaśniających przez inne niż Policja organy stanowi art. 17 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (oskarżycielem publicznym we wszystkich sprawach o wykroczenia jest Policja, chyba że ustawa stanowi inaczej).

Uprawnienia w przedstawionym zakresie umożliwiają także, w toku realizacji czynności wyjaśniających, wykorzystywanie przez strażników gminnych (miejskich) instrumentów prawnych, w tym stosowanie środków przewidzianych prawem, w postaci środków przymusu wskazanych w rozdziale 10 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, zatytułowanym „Kary porządkowe i pozostałe środki przymusu”.

Wskazane w wyżej wymienionym akcie prawa kary porządkowe, zaliczone do środków przymusu bezpośredniego, zmierzają do wymuszenia obowiązku procesowego lub dyscyplinowania uczestników procesu, warunkując osiągnięcie celów wymiaru sprawiedliwości, są skutkiem prawnym niewypełnienia obowiązków procesowych, jak i zawierają element bezpośredniego przymusu ze strony władzy państwowej.

Podkreślenia wymaga fakt, iż kara porządkowa nie ma charakteru kryminalnego. Nie jest nakładana w związku z popełnionym czynem zabronionym, lecz wiąże się z uchybieniem (niedopełnieniem) obowiązkom procesowym. Podstawową funkcją kary porządkowej jest

zatem zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania oraz zapewnienie, by było prowadzone bez zbędnej zwłoki, w sposób ciągły, sprawny i zorganizowany. Dzięki powyższemu, stworzone zostają warunki, gwarantujące efektywne i terminowe dokonywanie kolejnych czynności procesowych.

W myśl obowiązujących przepisów, w przypadku możliwych do zaistnienia utrudnień w toku realizowanych czynności wyjaśniających, funkcjonariusz wyposażony został w możliwość podjęcia decyzji o wysokości nakładanej kary. Tym samym, zgodnie z art. 49 wymienionej ustawy na świadka, biegłego, tłumacza lub specjalistę, który bez usprawiedliwienia nie stawił się na wezwanie uprawnionego organu lub bez zezwolenia tego organu samowolnie wydalil się z miejsca czynności przed jej zakończeniem albo bezpodstawnie odmówił złożenia zeznań, wykonania czynności biegłego, tłumacza lub specjalisty, można nałożyć karę porządkową od 50 do 1000 złotych, a w razie ponownego niezastosowania się do wezwania od 100 do 1500 złotych (za: Dąbkiewicz Krzysztof, Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Komentarz, wyd. II).

W przypadku dotyczącym niniejszej sprawy strażnicy nałożyli kary porządkowe w wysokości odpowiednio 500 zł na żonę Skarżącego i 1000 zł na Skarżącego, każdorazowo uzasadniając fakt ich nałożenia w treści uzasadnień do wydanych postanowień.

Zaznaczyć należy ponadto, iż postanowienie o nałożeniu kary porządkowej jest zaskarżalne w formie usprawiedliwienia, które zgodnie z art. 49 § 3 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia należy wnieść ustnie do protokołu lub w formie pisemnej w terminie 7 dni od doręczenia odpisu postanowienia lub jego ogłoszenia. Wymieniony środek zaskarżenia powinien zawierać usprawiedliwienie niestawiennictwa na wezwanie uprawnionego organu.

Komendant Straży Miejskiej zaznaczył, iż postanowienia o nałożeniu I kary porządkowej skierowane zarówno do Skarżącego jak i jego małżonki w toku aktualnie realizowanych czynności wyjaśniających zawierały pouczenia wskazujące, iż nałożoną karę należy uchylić, jeżeli osoba ukarana w ciągu 7 dni od daty doręczenia lub ogłoszenia jej postanowienia o nałożeniu kary porządkowej dostatecznie usprawiedliwi swoje niestawiennictwo, samowolne oddalenie się, odmowę złożenia zeznań albo wykonania innego obowiązku, o którym mowa w art. 49 § 1 lub 2.

Tożsame pouczenie umieszczone jest także na kierowanych do osób wezwaniach do stawiennictwa w charakterze świadka.

W razie, gdy oświadczenie osoby ukaranej zostanie ocenione, jako dostateczne usprawiedliwienie niewywiązania się z określonego obowiązku, kolejnym postanowieniem uchyła się nałożoną karę porządkową.

Jeśli natomiast oświadczenie osoby ukaranej nie zostanie uznane za dostateczne usprawiedliwienie niewywiązania się z określonego obowiązku, wydawane jest postanowienie o odmowie uchylenia kary porządkowej.

Komendant zaznaczył, że druk postanowienia o odmowie uchylenia kary porządkowej stosowany w krakowskiej jednostce Straży zawiera pouczenie, zgodnie z którym na zasadzie art. 51 § 3 kpw, na postanowienie odmawiające uchylenia kary porządkowej przysługuje ukaranemu zażalenie do Sądu Rejonowego w terminie 7 dni od daty doręczenia przedmiotowego postanowienia.

Podkreślenia również wymaga, iż termin do złożenia oświadczenia stanowiącego usprawiedliwienie nie jest zawity, co oznacza, że może ono zostać złożone również po tym terminie, np. przy najbliższej czynności z udziałem tej osoby (T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia). Tym samym, jeżeli usprawiedliwienie zostanie złożone po upływie terminu 7 dni od doręczenia odpisu postanowienia lub jego ogłoszenia, nie ma podstaw do wydania postanowienia o odmowie przyjęcia tego środka zaskarżenia. Co nie oznacza, że organ winien bezterminowo czekać na usprawiedliwienie, nie podejmując żadnych działań związanych z egzekucją nałożonej kary porządkowej.

Jednocześnie, w odniesieniu do podnoszonych przez Skarżącego zarzutów Komendant poinformował, iż w myśl art. 51 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia karę porządkową wskazaną w art. 49 § 1 i 2 uchyła odpowiednio sąd lub organ przełożony nad organem, który karę nałożył. W rozumieniu art. 51 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia organem przełożonym nie jest organ nadrzędny nad tym, którego funkcjonariusz jako prowadzący czynności nałożył karę porządkową, ale organ przełożony w ramach tej jednostki, w której karę nałożono, czyli przełożony nad tym prokuratorem, policjantem, inspektorem pracy itp. (za: T Grzegorzczak: Czynności wyjaśniające w sprawach o wykroczenia). Zatem, zgodnie z wyżej zaprezentowaną interpretacją, Komendant Straży Miejskiej Miasta Krakowa jest właściwy w przedmiocie rozstrzygnięcia na etapie czynności wyjaśniających o zasadności lub jej braku, nałożenia kary porządkowej.

Komendant nadmienił również, iż zgodnie z art. 51 § 3 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia na postanowienie odmawiające uchylenia kary porządkowej przysługuje ukaranemu zażalenie. Jeżeli postanowienie wydano w toku czynności wyjaśniających, zażalenie rozpoznaje sąd właściwy do rozpoznania sprawy. Zatem w przypadku kwestionowania wydanego postanowienia o odmowie uchylenia kary porządkowej, osoba zainteresowana może skorzystać z uprawnienia wynikającego z ww. przepisu. Zaznaczyć należy, iż w takim przypadku Sąd w ramach prowadzonego postępowania może zbadać również kwestię właściwości Komendanta Straży Miejskiej do wydawania wymienionych postanowień.

Sąd, jak dotychczas, w treści wydawanych postanowień, nie zakwestionował przedmiotowej właściwości Komendanta.

Komendant zaznaczył, iż dokumentacja nadesłana przez Skarżącego, zawierająca informacje mające charakter wniosku o uchylenie nałożonych kar porządkowych została przekazana do Oddziału II Nowa Huta, celem ich uwzględnienia w toku realizowanych czynności wyjaśniających w sprawie.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia należy uznać, że zarzuty zawarte w przedmiotowej skardze są niezasadne.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 k.p.a.

Stosownie do art. 239 k.p.a. Rada Miasta Krakowa informuje, iż: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”

W imieniu Komisji

